आशब्दः सम्यगर्थे च राधितः प्राप्तवाचकः ।
संप्राप्तश्च हरिर्येन व्यर्थस्तस्य [20]तपःश्रमः ॥ ५८ ॥
येन सम्यक्प्रकारेण संप्राप्तो[21] हरिरीश्वरः ।
स्वप्ने ज्ञाने नच ज्ञातस्तेषां व्यर्थस्तपःश्रमः ॥ ५९ ॥
श्रीकृष्णविमुखं मूढं द्विजमेव नराधमं ।
तीर्थं दानं तपः पुण्यं व्रतं नैव पुनाति तं ॥ ६० ॥
यश्च मूढतमो लोके यश्च भक्तिं परां गतः ।
तावुभौ सुखमेधेते तपः कुर्व्वन्ति मध्यमाः ॥ ६१ ॥
देवानन्यांश्च भजते हरिं जानाति [22]तत्परः ।
तपः करोति तं प्राप्तुमाकाङ्क्षन्मध्यमो जनः ॥ ६२ ॥
प्राक्तनादनुरागी[23] च गृही संसारसंवृतः ।
तपःकरोति श्रीकृष्णपादपद्मार्थमीप्सितं ॥ ६३ ॥
परं श्रीकृष्णभजनं ध्यानं तन्नामकीर्त्तनं ।
तत्पादोदकनैवेद्यभक्षणं सर्व्ववाञ्छितं ॥ ६४ ॥
अतीव मूढो विप्रश्च प्राक्तनाद्गुरुदोषतः ।
तामसो हि न जानाति श्रीकृष्णं त्रिगुणात् परं ॥ ६५ ॥
अज्ञानादथ वा ज्ञानात् सत्सङ्गादेव प्राक्तनात् ।
भुंक्ते नैवेद्यमीशस्य कृष्णस्य परमात्मनः ॥ ६६ ॥
स च मुक्तो भवेत् पुत्र मुच्यते सर्व्वपातकात् ।
स याति दिव्ययानेन गोलोकं लोकमुत्तमं ॥ ६७ ॥

---

[20] परिश्रमम् P*a*.
[21] प्राप्तो यो M.
[22] तत्परम् P*b*.
[23] प्रोक्तवादानुवादी T. M.